

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Με αφορμή δύο βιβλία...

Την Πόλη και την Αλεξάνδρεια η καρδιά μου δεν τις ξεχωρίζει. Το χάραξα και στο βιβλίο παρουσίας στο σπίτι του Κωνσταντίνου Καβάφη. Κι όχι τις αγαπάει μόνο, ούτε μόνο τις στοχάζεται. Αλλά τις σέβεται.

Την Πόλη, σα γενέτειρα που καθημερινά καθάπτομαι της μεγαλωσύνης της. Και δεν κουράζομαι να την υμνολογώ. Είναι η αγαθή δόση της προνοίας του θεού για την ρωμηοσύνη. Και την Αλεξάνδρεια, σα δίδυμη αρχόντισσα, που ξαγρυπνάει κι αυτή με τη σκέψη του είναι της. Αυτών που αγκαλιάζονται στους αιώνες από μέριμνα Αποστολική. Κι αν ανάβουν το κερί τους στα μανουάλια του Αγίου Μάρκου και του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου και του Αγίου Νικολάου, και πέρα και βαθύτερα και ευρύτερα. Νάχουν ειρηνική τη χώρα τους. Ναχουν ακλόνητη την Εκκλησία τους.

Γράφω με την μορφή του Πατριάρχου Θεοδώρου να λάμπει μπροστά μου. Η χάρη του θρόνου της χώρας του Νείλου, γλύκαινε πιότερο την όψη του. Εμφύχωνε την καρδιά του. Έλαμψε τη σκέψη του. Και τον έφερε πιο κοντά μας, στο φανάρι. Και τον αγαπήσαμε σαν Αδελφό σεβάσμιο.

Μού έστειλε δύο ωραίους τόμους, μελετήματα εμπιθή για την ιστορία της Εκκλησίας Αλεξανδρείας, ζητώντας και μερικά λόγια για τον "Πάνταινο". Τον ευχαριστώ τον Μακαριώτατο. Μούδωσε την ευκαιρία να του πω πόσο τον εκτιμώ και τον αγαπώ. Και ξανακάνω νοερά την πτήση μου εκείνη με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο στην Αίγυπτο, να προσκυνήσω τα ιερά, να ασπαστώ τα τιμημένα και να οσφρανθώ τον ιεραποστολικό ιδρώτα του Πατριάρχου και των συνεργατών του, από τους ιερούς δρασκελισμούς τους στη γη της Αιγύπτου και τα ποιμαντικά τους φτερουγίσματα στο αχανές της Αφρικής.

Και ανοίγω τις δύο τιμητικές αναφορές του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας. Ελάτε να μνημονεύσουμε δύο Πατριάρχες μας, μάς λέγει η πρώτη, μ'ένα καλαίσθητο τόμο 115 σελίδων (Αλεξάνδρεια-Αθήνα 2007), επιμελημένο από τον Καθηγητή και Μ.Άρχοντα του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Ευθύμιο Σουλογιάννη και με χορηγία του Μ.Λογοθέτη Σπυρίδωνος Καμαλάκη. Και μάς έρχονται οι μορφές και οι φωνές των Πατριαρχών Αλεξανδρείας Νικολάου του ΣΤ' (1968-1986) και του Παρθενίου του Γ' (1986-1996) (Αλεξάνδρεια – Αθήνα 2007).

Επανέρχεται ζώσα η ποιμαντορική διαδρομή τους. Θέτει σε λειτουργία οπτικώς και περιγραφικώς τη σκέψη μας. Η δε μνήση τους, τιμά ιδιαιτέρως και το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας. Και ιδιαίτερα το γεγονός ότι αμφότεροι υπήρξαν απόφοιτοι της θεολογικής Σχολής της Χάλκης. Η δε περιγραφή των βιογραφιών τους, καταδεικνύει τον άξιο ρόλο τους στη θετική εξέλιξη των εκκλησιαστικών μας πραγμάτων.

Πόσα τέτοια λιθάρια μορφών να στήλωσαν το οικοδόμημα που ακούει στο όνομα Πατριαρχείο Αλεξανδρείας; Και ποια γεγονότα, ποιές ιστορικές στροφές ανά τους αιώνες, το έφεραν στη σημερινή σεβάσμια θέση του; Στη δευτερόθρονη καθέδρα του; Μέσα στον κόσμο και το σύστημα της Ορθοδοξίας;

Μάς τα έστησαν μπροστά μας οι γραμμές του Γεωργίου Κηπιάδου, Άρχοντος ποτέ Μ.Υμνογράφου της παλαιότατης Εκκλησίας σ' ένα τόμο 250 σελίδων, μερισμένων σε 6 κεφάλαια (τετράδια), και με τίτλο "Μελέται επί της Αλεξανδρινής Εκκλησίας".

Αιώνας και πλέον πέρασε από πάνω τους, και το έργο παρέμενε στον κόσμο των χειρογράφων του Πατριαρχείου. Μέχρι που το αφύπνισε ο σύγχρονος άνθρωπος της εγρηγόρσεως. Ο νυν Πατριάρχης Θεόδωρος Β'. Σκοπός του να εγκαινιάσει την εκδοτική

σειρά της Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης “Πηγές και Τεκμήρια Πατριαρχικής Ιστορίας”. Με πρώτη προσωπική επιλογή του τις Μελέτες του Γ.Κηπιάδου, εκ των χειρογράφων της ιστορικής Πατριαρχικής Βιβλιοθήκης Αλεξανδρείας. “Ήτο το πρώτον κείμενον εις την ελληνικήν, θα μάς πει, το οποίον ησχολείτο με την καταγραφήν της ιστορίας του Πατριαρχείου, από ετών αρχαιοτάτων, έως της εποχής του αιμνήστου συγγραφέως”.

Οι ερευνητές και οι αναγνώστες οφείλουν χάριτες και στους δύο κλητούς του Πατριάρχου, που εργάστηκαν σκληρά και ουσιαστικά. Τους Ελλογιμωτάτους Εμμανουήλ Βαρβούνη, Αν.Καθηγητή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, και Παναγιώτη Τζουμέρκα, υπεύθυνο της Βιβλιοθήκης. Ο πρώτος επεμελήθη την τυπογραφική έκδοση και άρτια παρουσίαση του τόμου, ο δε δεύτερος μετέγραψε το χειρόγραφο και το παρουσίασε λεπτομερώς με κατατοπιστική “εισαγωγή” (σελ.11-30).

Οι Μελέτες του επί της Αλεξανδρινής Εκκλησίας του Γεωργίου Ι. Κηπιάδου, χωρισμένες σε 6 κεφάλαια “αποστάζουν νόμα εύοσμον σοφίας”. Όπως και η ίδια η Εκκλησία “αποστάζει νόμα σωτήριον” κατά το χωρίο Ιωάννου του Χρυσοστόμου που προτάσσει ο ίδιος χειρογράφως στο εξώφυλλο του έργου του (σελ.30-31).

Ο τόμος χρήζει λεπτομερεστέρας ανάλυσεως. Όπως και όλος ο εξαιρετικός πλούτος, πνευματικός και θεολογικός, που έχει να επιδείξει το παλαίφατον Πατριαρχείον Αλεξανδρείας κατά την μακραίωνη αποστολική του πορεία. Νυν ευλαβώς ασπάζομαι τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Θεόδωρο. Αυτόν που έδωσε την ευκαιρία στο γράφοντα να τον συγχαρεί για “την σφοδράν επιθυμίαν” του των εκδόσεων. Αλλά και να τον ευχαριστήσει γιατί τον κατέστησε μέτοχο της πατριαρχικής του χαράς. Ωστε με τας τον θρόνον του κλείζουσας δύο εκδόσεις να ασπασθεί τον Ίδιο και την Αλεξάνδρεια.

Έγγραφον εν Φαναρίω

κατά μήνα Μάρτιον 2008

το Πέργης Ευάγγελος